

–домагатися росту ефективності управління за рахунок своєчасного подання необхідної інформації керівникам всіх рівнів управління з єдиного інформаційного фонду;

–погоджувати рішення, прийняті на різних рівнях управління й у різних структурних підрозділах;

–за рахунок повідомлення управлінського персоналу про поточний стан економічного об'єкта забезпечувати зростання продуктивності праці й т.д.

Усвідомлення цих процесів приведе до успішного функціонування й організації господарчої діяльності підприємствами галузі територіального розвитку.

«SMART CITY» ЯК ОДИН ІЗ ШЛЯХІВ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЇ

Середа А. Є., студентка 4 курсу ф-ту Економіки та підприємництва

Рибак Г. І., канд. екон. наук, ст. викл. каф. економічної теорії та міжнародної економіки

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Міста завжди були центром тяжіння. Невпинне зростання міського населення неминуче призводить до суттєвих проблем в управлінні: все складніше стає організувати транспортне обслуговування, енерго-, тепло-, водопостачання, утилізацію побутових та інших відходів, медичне обслуговування, соціальне забезпечення. Все це призводить до зниження якості життя в місті. Перед містом постає задача поєднання комфортного і соціально-привабливого простору з розвиненою інфраструктурою, екологічною безпекою, та швидким розвитком технологій.

Для вирішення проблеми потрібні амбітні стратегічні програми, реалізація яких дозволить реально поліпшити умови проживання в містах України. Розвиток міста є предметом дослідження вже досить давно, але в умовах постійних змін і досі не виявлено єдиного механізму.

Однією з таких програм є трансформація міст у «відкриті, безпечні, комфортні для проживання і стійкі», так звані «Smart Cities» (розумні міста). «Smart City» – концепція інтеграції декількох інформаційних і комунікаційних технологій (ІКТ) та Інтернету (ІТ рішення) для управління міським майном [1]. Мета концепції підвищення ефективності міського господарства – високі стандарти життя населення та стійкість розвитку. Згідно бачення ООН, місто, що вважається «Розумним і Стійким», повинно мати:

- доступне, безпечне за прийнятною ціною житло з належними послугами;

- доступні, безпечні, комфортні для всіх мешканців за прийнятними цінами транспортні системи та громадський транспорт;

- сприятливе навколишнє середовище, високу якість повітря і ефективну систему утилізації відходів;
- доступ до безпечних, зелених зон і громадських місць відпочинку для всіх мешканців;
- позитивні економічні, соціальні та екологічні зв'язки між міськими, приміськими і сільськими районами;
- систему комплексного і сталого планування міста і міського управління [2].

Стратегія розвитку міста, міський інфраструктурний план і розвинена інституціональна інфраструктура – базис для трансформації міста в «Розумне і Стійке». Але без механізмів реалізації інфраструктурного плану навряд чи вдасться досягти поставленої мети в доступному для огляду майбутньому.

Для створення «Smart City» необхідне створення глобального стратегічного плану за умов об'єднання міської влади, місцевих зацікавлених спільнот і ділових партнерів. Наступним кроком має бути підвищення ефективності міської інфраструктури за принципом вдосконалення (операційних та інформаційних) технологій в кожній з міських підсистем та інтегрувати її (ІТ + платформа методологія управління) для створення єдиного центру управління та прийняття рішень.

Обов'язковим для реалізації концепції є залучення інновацій та співпраця між муніципальними, громадськими та бізнесовими структурами, а також між підприємствами світової та місцевої промисловості у всіх секторах і сферах діяльності [2].

Реалізація концепції в Україні стикається з проблемою відсутності джерел фінансування і робочих механізмів залучення фінансових ресурсів. Бюджетне фінансування дуже обмежене, тому бюджетні кошти реально використовувати лише для «швидких» в реалізації та окупності і, як правило, невеликих проектах. Що стосується залучення коштів міжнародних фінансових інститутів, орієнтація на це джерело фінансування дозволяє реалізовувати довгострокові і більш масштабні проекти, але, знову ж таки, не зможе у повному обсязі покрити існуючі потреби територіальної громади в створенні сучасної ефективної інфраструктури. Серйозні фінансові ресурси для розвитку територій можуть бути залучені в разі використання механізмів державно-приватного партнерства (ДПП). Світовий досвід це підтверджує.

Таким чином, реалізація концепції «Smart City» в містах України можлива, але при умовах розумного управління, а саме взаємодії міської влади з громадами і міською інфраструктурою безпосередньо. Створення різноманітних доступних освітніх програм. Навчання програмістів для створення програм, які забезпечують роботу різних міських служб. Залучення українських міст в міжнародні виставки-конференції, де представляють технології трансформації міст в Розумні і Стійкі. Таке місто майбутнього буде рушійною силою економіки, осередком культури та освіти, територією для реалізації технологічних та соціальних інновацій.

Література:

1. Building a Smart City, Equitable City: [Електрон. ресурс]. – NYC Forward. – Режим доступу: <https://www1.nyc.gov/site/forward/innovations/smartnyc.page>
2. Komninos What makes cities intelligent? / Komninos // Smart Cities: Governing, Modelling and Analysing the Transition. – Taylor and Francis. – P. 77.

ОЦІНКА ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІЙ

Сидоркін А. В., студент 6 курсу факультету Програмної інженерії та бізнесу
Носач Л. Л., канд. екон. наук, доц. каф. економіки та маркетингу

Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»

В сучасних умовах значущість трудового потенціалу, як феномена, що формується специфічними характеристиками трудових ресурсів і робочої сили, а також як складного багатогранного явища, що втілює сукупність характеристик, здібностей, можливостей робочої сили досить велика. Трудовий потенціал формується послідовно і поступово, під впливом розвитку економіки, змін в трудових відносинах, вимог до працівника, в формах управлінського впливу.

Трудовий потенціал – це інтегрована якісна характеристика, що формується під впливом ефектів емерджентності і середовища, що формує індивідуальність трудових потенціалів різних територій в різні періоди його формування та функціонування.

Трудовий потенціал, як збірна категорія, включає в себе трудовий потенціал окремих особистостей, трудовий потенціал певних верств і груп населення (перш всього об'єднаних рівнем освіти і професійної підготовки), трудовий потенціал організацій різного профілю діяльності і галузей. Таким чином, трудовий потенціал, як самостійна категорія, має свій відособлений зміст, і є більш ніж проста сума усіх його складових.

Сьогодні в нашій країні існують проблеми відставання у розвитку трудового потенціалу як прогресивного напрямку росту економіки:

По-перше, низька сприйнятливість трудового потенціалу до інновацій, що перешкоджає їх впровадженню в практичну діяльність підприємств або демонструє їх вкрай повільну адаптацію.

По-друге, відсутність або нестача фахівців, що володіють високим рівнем кваліфікації, науковим і творчим мисленням, націлених на сталий розвиток через професійне навчання та ефективне використання своїх умінь, знань практичної діяльності.

По-третє, часто неефективне використання трудового потенціалу, як на рівні суспільства, так і окремого підприємства, окремого працівника.

По-четверте, відсутність налагодженого механізму формування трудового потенціалу, через розвиток принципово нових професійних і